

Љубивоје Ршумовић

ФАЗОНИ
И ФОРЕ

Илустровао
Александар Стојшић

мала лагуна

Copyright © Љубивоје Ршумовић, 2018

Illustration copyright © Александар Стојшић, 2018

Copyright © 2018 овог издања, ЛАГУНА

Садржај

Најавна песма 7

* Да ли је точак глуп 9

Проблем незапослености 11

Коњу један 12

Раша проналази наочари 14

Ћурко једна 16

Шта је то са Ђорђевићем 17

Песма о Јови 19

Мира Алапача на мукама 20

Мишја љубав 23

Бата и Ршум се играју 24

Смешне речи 26

Слађа игра тенис 27

Славни коњи 28

Шарац 29

Минхаузенoв коњ 31

Коњ кога нема 33

Шта царица жели 34

Песма о Сими 35

Раша у Брњачкој Бањи 36

Баба Рога 38

Рођендански поклон 40

Да ли се треба удавати 43

Упадање у реч 46

Духови 48

Раша о шандрцању 51

Ћаво 54

Расејани падобранац 56

Раша хоће да буде неваљао	59
Змија.....	62
Несташица пожара.....	64
Семе за тракторе	66
Столица са трегерима.....	67
Раша и проблем кашњења.....	68
Раша писац књига.....	71
Раша проналазач перореза	76
Ловачки бонтон.....	79

Да сам ја Пипи Дуга Чарапа.....	80
Трамвајем кроз село	82
Стопе Николе Тесле	84
Преносна школа	86
Школа која хода	88
* Који је човек поштен	90
Комплекси више вредности	92
Одјавна песма	95

Најавна песма

Сунце има пеге,
Месец има боре.
А шта деца имају?
Фазоне и форе.

Тата има проблеме,
Мама има море.
А шта деца имају?
Фазоне и форе.

Земља нам је доле,
Небо нам је горе.
А шта је у средини?
Фазони и форе.

Нек ти уши стално звоне,
Слушај форе и фазоне.
Да се бриге и море склоне,
Гледај форе и фазоне.

БАТА: Увек кад ми испадне сендвич из руке,
догоди се да падне на намазану страну.
Не знам зашто?

САША: Зато што га мажеш са погрешне стране!

МИРА: Слађо, ја не познајем Сашу тако добро као ти.
Да ли он има обичај да говори сам са собом?

СЛАЂА: Ја то стварно не знам.

МИРА: Како не знаш кад идеш с њим у
школу и добра си му другарица?

СЛАЂА: Да, али ја никад нисам с њим кад
је он сам са собом!

Да ли је точак глуп

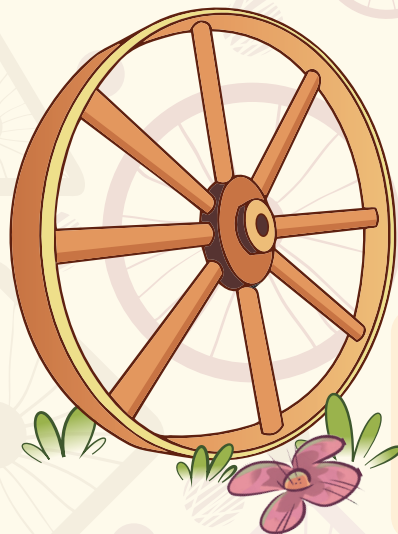
Не зна се тачно ко је први неком рекао: „Глуп си као точак!“ Вероватно је мислио да је точак глуп зато што се стално врти укруг. Међутим, откад је измишљен, точак само помаже људима. А онај ко помаже људима – не може бити глуп!

Откад крава укруг репом маше,
Има оних што се точка плаше.
Они траже малкице спорије
Да се врти точак историје.

Ова справа
С рупом у средини
Није глупа.
Или ми се чини?

Откад теле постаде од краве
Није било корисније справе.
Мало шанси нуди живот шкрти.
Ко се врти, не боји се смрти.

Ова справа
Што друмом клопара
Није глупа,
Ил' утисак вара?

Проблем незапослености

БОДА: Ја сам широм света познати ловац. Ловио сам на свих девет континената!

САША: Фантастично! Али, континената има само шест.

БОДА: То ме није ометало. Ја кад кренем да ловим, тешко ме је зауставити. Ја сам, бре, у својој ловачкој каријери уловио 999 слонова!

САША: Браво! Ја бих то заокружио на хиљаду!

БОДА: Таман посла, зар да лажем због једног слона!

БОДА: Је ли ово биро за незапослене?

ДУДА: Да.

БОДА: Дошао сам по материјалну помоћ јер сам незапослен.

ДУДА: А шта сте по занимању?

БОДА: Ловац на дивље звери.

ДУДА: Ма немојте! А где то?

БОДА: У Панчеву.

ДУДА: Али, забога, у Панчеву нема дивљих звери!

БОДА: Зато и јесам незапослен!

Коњу један

Шта ме ђедаш?
Не да си коњ, нећо си коњурга!
Зашто?
Зашто што си ђаваш и бандоџав!
Зашто што си неошесан, незџрајан и шџрајав!
Зашто си коњ! Коњу један!

Ни коњу није свеједно
Када му треснеш у лице:
„Коњино једна, коњурдо!“,
И друге погрдице.

Коњ је баш на свом месту,
Вредан, радан и питом,
И нема разлога погрди
И неком бесу притом.

Коњ и човек се друже
Откад је света и века,
Човек тимари коња
А коњ носи човека.

Коњ воли свога газду,
Не трпи сваког странца,
Индијанац без коња –
Пола је Индијанца.

О пријатељству с коњем
Човек романе везе
И кад коњ њиву оре
И када вуче чезе.

И у грдњи и спрдњи
Постоји граница доња:
Грдећи неког човека,
Не треба вређати коња.

Раша проналази наочари

РАША: Теби је, Слађо, јасно да ми проналазачи морамо бити у првим редовима у борби против неправедности. На пример, ја сам страшно љут што Сунце не дозвољава Месецу, бар понекад, да своју узбудљиву месечину проспе дању по земљи. Али, с друге стране, морамо бити праведни, ни Месец не дозвољава Сунцу да светли ноћу!

СЛАЂА: Али, Рашо, мени се чини...

РАША: Знам шта хоћеш да кажеш, да Сунце ноћу светли тамо негде у Америци. Ту сам те чекао! Оно тамо не светли ноћу, јер кад је код нас „ноћу“ код Американаца је „дању“. И обратно! И онда сам ствари прихватио тако како је природа уредила. У реду! Ипак, успео сам да исправим једну неправду. Познато је да постоје наочари за Сунце, а наочари за Месец не постоје. Огромна неправда! Посао за мене! Изазов! Шанса! И ево резултата...

(Раша вади из џепа наочари, али без стакала)

СЛАЂА: А шта се ради када нема Месеца?

РАША: Е, ту сам те чекао, девојко! Не ради се ништа! За разлику од наочара за Сунце, које морају да се скидају кад нема Сунца, ове наочари за месечарење не морају да се скидају кад нема Месеца. Носе се нормално!

СЛАЂА: Добар фазон!

НАОЧАРИ ЗА МЕСЕЧАРЕЊЕ!

Уочаваш ли разлику од наочара за сунце? Док наочари за сунце морају имати тамна стакла, ове наочари за месечарење не морају. Тако смо уштедели на стаклима, и постигли да се ноћу боље види!

Ћурко једна

Зајшцана, маломозјасја, јернаја живино!
Понашаш се као ћурка, размишљаш као
ћурка, изједаш као ћурка!
Шја се онда чудиш шја си ћурка!
Глујачица и јросјакуша, шја си шја!
Ћурко једна!

Свакој ћурки фали ћуран
Промућуран
Да јој прича лепе приче,
Пућпуриче,
Да не шета ћурка сама
Ливадама,
Да не тражи сваког дана
Свог ћурана,
Да не траћи своје знање
На чекање,
Да здравствено чува стање
Више-мање,
Да не пати и уздише

Мање-више,
Већ да прави ко све ћурке
Гала журке,
Да удеси да све штима
Ћуранима,
Да зобају свеже жито
Ћурковито,
Топлу храну, хладно пиће
И црвиће,
И да живе све ћурећи
Не журећи,
У ратлуку и у срећи
Такорећи.

Шта је то са Ђорђевићем

ПРОФЕСОРКА: Гле, гле, Ђорђевићу, шта је то с тобом? Зар је могуће да си се толико променио? Био си дебељушкаст, а сад си прави мршавко. Имао си бујну косу, а сад си проћелав. Одличан вид, а сад наочари!

БОДА: Али, госпођо професорка, ја нисам Ђорђевић, ја сам Нинковић!

ПРОФЕСОРКА: Шта, и презиме си променио!?

ДУДА: Младићу, да се ми нисмо можда срели у Дубровнику?

БОДА: Никад нисам био у Дубровнику!

ДУДА: Ни ја. То мора да је било неко друго двоје. А јеси ли некад био у Сингапуру?

БОДА: Нисам никад.

ДУДА: Онда сигурно познајеш Марка Видаковића?

БОДА: Откуд бих га ја знао?

ДУДА: Па ни он никад није био у Сингапуру!

